

Поряд з іконою Богородиці «Життєподательниці» ця ікона є однією з найбільших святинь монастиря. Вона знаходиться на колоні, зправа від царських врат. Ікона була написана у XVIII ст. темперними фарбами на дереві. Згодом постать Святого Антонія була закрита паперовою ризою синього кольору.

Святий Антоній, засновник пустельного монашества, народився у єгипетському селищі Кома в 251 році. Його батьки, коптські християни, виховали свого сина на основах християнської віри. Антоній любив відвідувати храми, і так уважно слухав богослужіння, що запам'ятовував його на пам'ять. У 20 років він залишився без батька, продав усе успадковане майно, гроші роздав жебракам, доручив виховання своєї неповнолітньої сестри благочестивим дівам, а сам поселився у печері, неподалік селища, у якому народився. Тут, у печері, він почав здійснювати подвиги монашеського життя, користуючись духовними порадами одного досвідченого старця-пустельника. Сатана не забарився розпочати духовну боротьбу проти молодого подвижника: у Антонія почали виникати сумніви, щодо правильності обраного шляху, журба за полишеною сестрою,

блудні думки. Святий з великою твердістю протистояв різноманітним спокусам. Згодом він переселився в гробову печеру, у якій збільшив подвиги тілесного стримання. Боротьба тривала. Під час найбільшої напруги у протистоянні злим духам виснажений Антоній побачив ввечері сяючий промінь світла, з появою якого біси зникли. Преподобний вигукнув: “Де був, Ти, милостивий Ісусе!? Чому з самого початку не з’явився вилікувати мої рани?” Господь відповів: “Антоній, Я був тут, та чекав, бажаючи бачити твою мужність. Тепер же, після того, як ти твердо витримав боротьбу, Я буду завжди допомагати тобі і прославлю тебе по всьому світі”. Антонію було тоді 35 років. Набувши досвіду боротьби з духами темряви, святий з благословіння свого наставника пішов у пустиню самотійно проводити подальший подвиг. 20 років провів преподобний у повному відреченні і здобув великий спокій духа, мир та чистість думок. Тоді Господь відкрив його місцезнаходження людям і до Антонія почали приходити бажаючі спасти свою душу під його керівництвом. Преподобний їх приймав і невдовзі вся гора, де він перебував, була заселена ревнителями свого спасіння. Так виникла перша громада пустельників – своєрідний перший монастир. керівником у якому був Святий Антоній. Зі своєї пустині преподобний лише двічі виходив у світ. Перший раз він з’явився у єгипетській Олександрії під час жорстокого переслідування християн імператором Максиміаном в 311 році, щоб підбадьорити одновірців та послужити мученикам за віру, перебуваючим у в’язницях. Святий і сам бажав постраждати за Христа, але Господь зберіг його життя на користь багатьох. Вдруге Антоній прийшов до Олександрії під час розквіту ересі аріанства у 351 році. Аріани, знаючи, яким великим авторитетом святий користувався серед християн, розпустили чутки, що Антоній прийняв їхню ересь. Преподобний привселюдно засудив єретиків і зміцнив християн у істинній вірі. Поява шанованого старця стала видатною подією для міста. Під час недовгого перебування святого в Олександрії до віри Христової навернулось багато єретиків та поган. Після 85 років монашеських подвигів, Антоній, повідомлений небесними силами про закінчення свого земного шляху, попрощався з братією, заповів їм твердо стояти у вірі, не послаблювати подвигів і так, на 105 році життя, у 355 році від Різдва Христового, відійшов у небесні оселі.

Під час свого життя преподобний Антоній здійснив багато чудес своєю молитвою і хоча пройшло 16 століть від моменту його смерті, він продовжує благодаттю Божою творити чудеса. До ікони Святого Антонія прикріплені численні вотиви, подаровані зціленими нею людьми. За звичай, на вотивах викарбовували ту частину тіла, що була зцілена. Вони свідчать про чудотворність ікони, про те, що Святий Антоній ще нашим предкам допомагав у тілесних та духовних немочах.

Оскільки Преподобний Антоній являється основоположником чернечого життя в Єгипті, насельники Свято-Троїцької обителі звертаються до цього образу за допомогою та духовною підтримкою в нелегкому монашеському подвизі. День святкування Преподобного Антонія Великого – 17 січня (за старим стилем).